

Bryssel den 4 juni 2020
REV1 – ersätter tillkännagivandena av
den 27 februari 2018 (sjötransport) och
den 11 oktober 2019 (kvalifikationer för
sjöfolk, REV1)

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM SJÖTRANSPORTER

Den 1 februari 2020 utträdde Förenade kungariket ur Europeiska unionen och blev ett tredjeland¹. Utträdesavtalet² föreskriver en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020³. Till och med det datumet är EU-rätten i dess helhet tillämplig på och i Förenade kungariket⁴.

Under övergångsperioden kommer EU och Förenade kungariket att förhandla om ett avtal om ett nytt partnerskap, som bland annat avser inrättandet av ett frihandelsområde. Det är dock inte säkert att ett sådant avtal kommer att ingås och träda i kraft vid övergångsperiodens utgång. Under alla omständigheter skulle ett sådant avtal skapa en förbindelse som när det gäller villkor för marknadstillträde kommer att skilja sig avsevärt från Förenade kungarikets deltagande i den inre marknaden⁵ och EU:s tullunion samt på området för mervärdesskatt och punktskatt.

Därför erinras alla berörda parter, och särskilt ekonomiska aktörer, om den rättsliga situation som gäller efter övergångsperiodens utgång.

Råd till berörda aktörer

- ¹ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.
- ² Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT L 29, 31.1.2020, s. 7 (nedan kallat *utträdesavtalet*).
- ³ Övergångsperioden får, före den 1 juli 2020, förlängas med högst ett eller två år (artikel 132.1 i utträdesavtalet). Förenade kungarikets regering har hittills uteslutit en sådan förlängning.
- ⁴ Med förbehåll för vissa undantag som anges i artikel 127 i utträdesavtalet, vilka inte är relevanta för detta tillkännagivande.
- ⁵ Ett frihandelsavtal omfattar exempelvis inte de principer som förknippas med den inre marknaden (på området för varor och tjänster), såsom ömsesidigt erkännande, ”ursprungslandsprincipen” och harmonisering. Ett frihandelsavtal undanröjer inte heller tullformaliteter och tullkontroller, inbegripet sådana som rör varors och insatsvarors ursprung samt förbud och restriktioner vad avser import och export.

För att hantera de konsekvenser som anges i detta tillkännagivande rekommenderas operatörer på sjötransportområdet särskilt följande:

- Operatörer som tillhandahåller sjöfartstransporter bör ta ställning till om de påverkas av den ändrade rätten till marknadsstillträde och vidta försiktighetsåtgärder när de säljer sjöfartstransporter efter övergångsperiodens utgång.
- Operatörer av fartyg som för en medlemsstats flagg bör se till att certifikat för sjöfolk som utfärdats i Förenade kungariket erkänns i EU i enlighet med lämpligt förfarande.

Observera

Detta tillkännagivande rör inte följande aspekter:

- EU-reglerna om marin utrustning.
- EU-reglerna om sjöfartsskydd.
- EU-reglerna om återvinning av fartyg.
- EU-reglerna om utsläpp från sjötransporter, inklusive koldioxidutsläpp.
- EU-reglerna om kontroll av personer som reser in i och lämnar EU.
- EU:s allmänna regelverk för erkännande av yrkeskvalifikationer.

När det gäller dessa aspekter håller andra tillkännagivanden på att utarbetas eller har offentliggjorts⁶.

Efter övergångsperiodens utgång är EU:s regler om sjötransporter, inklusive EU:s regler om minimikrav på och ömsesidigt erkännande av sjöfolks intyg, och särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk⁷, inte längre tillämpliga på Förenade kungariket. Detta får särskilt följande konsekvenser:

1. Cabotage

Artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 3577/92⁸ ger frihet att tillhandahålla sjötransporttjänster inom EU-medlemsstaterna (sjöfartscabotage) för alla **rederier inom gemenskapen** vilkas fartyg är registrerade i en medlemsstat och förs under en medlemsstats flagg. Begreppet *rederier inom gemenskapen* definieras i artikel 2.2 i den förordningen och omfattar

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_sv

⁷ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁸ Rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), EGT L 364, 12.12.1992, s. 7.

- a) medborgare⁹ i en medlemsstat som har etablerat sig i en medlemsstat enligt den senare statens lagstiftning och som bedriver sjöfartsverksamhet,
- b) rederier etablerade i enlighet med en medlemsstats lagstiftning, vars huvudkontor är belägna i en medlemsstat och i fråga om vilka den faktiska kontrollen utövas i en medlemsstat, eller
- c) medborgare i en medlemsstat som är etablerade utanför unionen eller rederier som är etablerade utanför unionen och kontroll utövas av medborgare i en medlemsstat, om deras fartyg är registrerade i en medlemsstat och för denna stats flagg i enlighet med statens lagstiftning.

Efter övergångsperiodens utgång kommer ekonomiska aktörer som inte längre uppfyller villkoren i definitionen av *rederier inom gemenskapen* inte längre att ha rätt att tillhandahålla sjötransporttjänster i enlighet med den förordningen. Däremot får en medlemsstat i sin nationella lagstiftning besluta att inte begränsa cabotage för fartyg som för ett tredjelands flagg.

2. SJÖFARTSSKYDD

2.1. Erkända organisationer

Förenade kungarikets utträde påverkar i sig inte kommissionens erkännande i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 391/2009¹⁰ av de organisationer som avses i artikel 2 c i den förordningen.

Artikel 8 i förordning (EG) nr 391/2009 om medlemsstaternas deltagande i en regelbunden bedömning av erkända organisationer har ändrats genom förordning (EU) 2019/492¹¹, så att den föreskriver att bedömningen ska genomföras av kommissionen tillsammans med den eller de medlemsstater som har bemyndigat den relevanta erkända organisationen i enlighet med artikel 3.2 i direktiv 2009/15/EG¹². Det ändrade bestämmelsen ska tillämpas från och med dagen efter det att förordning (EG) nr 391/2009 inte längre ska tillämpas på Förenade kungariket.

---

⁹ Begreppet omfattar både fysiska och juridiska personer.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg, EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/492 av den 25 mars 2019 om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen, EUT L 851, 27.3.2019, s. 5.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, EUT L 131, 28.5.2009, s. 47.

2.2. Hamnstatskontroll

EU:s system för hamnstatskontroll regleras i direktiv 2009/16/EG¹³. Enligt direktivet ska medlemsstaternas hamnstatskontrolltjänstemän säkerställa att utländska fartyg i hamnarna inspekteras för att kontrollera att fartygets skick och utrustning uppfyller kraven i internationella konventioner, och att fartygets är bemannat och framförs på ett sätt som uppfyller reglerna i tillämplig internationell lagstiftning. Enligt direktiv 2009/16/EG ska även efterlevnaden av ett antal andra EU-krav kontrolleras¹⁴, bland annat kravet på försäkringscertifikat enligt direktiv 2009/20/EG¹⁵.

EU:s medlemsstater kommer att fortsätta att inspektera fartyg från Förenade kungariket som anlöper EU:s hamnar efter övergångsperiodens utgång, men systemet för hamnstatskontroll enligt direktiv 2009/16/EG gäller inte längre i Förenade kungariket¹⁶. Förbindelserna mellan Förenade kungariket och EU med avseende på hamnstatskontroll kommer att regleras av Paris-samförståndsavtalet om hamnstatskontroll¹⁷.

2.3. Säkerhet på fiskefartyg

Enligt artikel 3.5 i direktiv 97/70/EG¹⁸ ska medlemsstaterna hindra fiskefartyg som för ett tredjelands flagg från att vara verksamma på deras inre vatten eller territorialhav eller att landa sin fångst i deras hamnar såvida inte administrationen i fiskefartygens flaggstat har utfärdat ett certifikat som visar att de uppfyller kraven i artiklarna 3.1–3.4 och 5 i det direktivet, som innehåller tekniska bestämmelser.

Enligt artikel 7.3 i direktiv 97/70/EG är fiskefartyg som för ett tredjelands flagg och som inte är verksamma på en medlemsstats inre vatten eller territorialhav eller landar sin fångst i en medlemsstats hamnar dessutom

---

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll, EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.

¹⁴ Artikel 13 i direktiv 2009/16/EG och bilaga IV till det direktivet.

¹⁵ Punkt 41 i bilaga IV till direktiv 2009/16/EG och artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/20/EG av den 23 april 2009 om fartygsägares försäkring för sjörättsliga skadeståndsanspråk, EUT L 131, 28.5.2009, s. 128.

¹⁶ Observera att efter övergångsperiodens utgång kommer fartyg som för Förenade kungarikets flagg i princip inte längre att omfattas av de krav som gäller för fartyg som för en medlemsstats flagg på att ha en förteckning över farliga material som står i överensstämmelse med artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1257/2013 om återvinning av fartyg. Från och med den 31 december 2020 blir en motsvarande skyldighet dock tillämplig på fartyg som för ett tredjelands flagg (artiklarna 12 och 32.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg, EUT L 330, 10.12.2013, s. 1). Certifikatet kommer att kontrolleras i enlighet med punkt 49 i bilaga IV till direktiv 2009/16/EG.

¹⁷ Alla EU-medlemsstater med kusthamnar, och även Förenade kungariket, är parter i Paris-samförståndsavtalet om hamnstatskontroll.

¹⁸ Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver, EGT L 34, 9.2.1998, s. 1.

underställda kontroll av den berörda medlemsstaten när de befinner sig i dess hamnar för att säkerställa att de följer Torremolinosprotokollet¹⁹, så snart det har trätt i kraft.

3. KVALIFIKATIONER FÖR SJÖFOLK

Enligt artikel 3 i direktiv 2008/106/EG²⁰ ska sjöfolk som tjänstgör ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagg inneha ett behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande eller skriftligt intyg (nedan kallat *certifikat*) som utfärdats av den medlemsstaten, av en annan medlemsstat i enlighet med förfarandet i artikel 5b eller av ett av de tredjeländer som erkänts i enlighet med artikel 19 i det direktivet. Varje medlemsstat erkänner, när det gäller fartyg som för medlemsstatens flagg, de certifikat som utfärdats för sjöfolk av andra medlemsstater eller av erkända tredjeländer, så att de sjöfolk som innehar sådana certifikat kan arbeta ombord. I direktiv 2008/106/EG föreskrivs två separata förfaranden för erkännande av certifikat som utfärdats av andra medlemsstater respektive sådana som utfärdats av erkända tredjeländer.

- I artikel 5b i direktiv 2008/106/EG föreskrivs att varje medlemsstat ska erkänna (*intyg om erkännande*) eller godta de certifikat som andra medlemsstater har utfärdat till sjöfolk, beroende på vilket som är tillämpligt.
- I artikel 19.4 i direktiv 2008/106/EG föreskrivs att en medlemsstat får bestämma att erkänna certifikat som utfärdats av erkända tredjeländer, när det gäller fartyg som för medlemsstatens flagg.

Godtagande enligt artikel 5b i direktiv 2008/106/EG

Certifikat som utfärdats till sjöfolk av Förenade kungariket *godtas* inte längre av en medlemsstat enligt artikel 5b i direktiv 2008/106/EG efter övergångsperiodens utgång.

En befälhavare eller ett befäl som innehar ett certifikat som utfärdats av Förenade kungariket och som *godtagits* av en medlemsstat kommer inte längre att kunna arbeta på fartyg som för den medlemsstatens flagg efter övergångsperiodens utgång.

Intyg om erkännande enligt artikel 5b i direktiv 2008/106/EG

Certifikat som utfärdats till sjöfolk av Förenade kungariket kan inte längre erkännas (med ett *intyg om godkännande*) av en medlemsstat enligt artikel 5b i direktiv 2008/106/EG efter övergångsperiodens utgång. *Intyg om godkännande* som

---

¹⁹ Torremolinosprotokollet av den 2 April 1993 om den internationella konventionen om säkerhet på fiskefartyg (Torremolinoskonventionen) från 1977. Ett antal bestämmelser i Torremolinosprotokollet uppdaterades och ändrades genom Kapstadenavtalet från 2012 om tillämpningen av bestämmelserna i Torremolinosprotokollet från 1993.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (omarbetning), EUT L 323, 3.12.2008, s. 33. Observera att Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG, EUT L 255, 30.9.2005, s. 160, upphävdes genom artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1159 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiv 2008/106/EG, EUT L 188, 12.7.2019, s. 94.

utfärdats före övergångsperiodens utgång av medlemsstater enligt artikel 5b i direktiv 2008/106/EG gällande certifikat som utfärdats till sjöfolk av Förenade kungariket kommer att fortsätta att vara giltiga tills godkännandet löper ut.

En befälhavare eller ett befäl som innehar ett *intyg om godkännande* som utfärdats av en medlemsstat gällande ett certifikat som utfärdats av Förenade kungariket kommer att kunna fortsätta att arbeta på fartyg som för den medlemsstatens flagg.

Efter övergångsperiodens utgång är det dock inte möjligt att erhålla ett *intyg om godkännande* enligt artikel 5b i direktiv 2008/106/EG från en annan medlemsstat för att arbeta på ett fartyg som för den andra medlemsstatens flagg.

Efter övergångsperiodens utgång kommer en medlemsstats erkännande av certifikat som utfärdats till sjöfolk av Förenade kungariket att omfattas av de villkor och det förfarande som anges i artikel 19²¹ i direktiv 2008/106/EG, i enlighet med Förenade kungarikets nya status som tredjeland.

På kommissionens webbplats om sjötransporter (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime_en) finns allmän information, även om sjöfolk (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/seafarers_en). Dessa sidor kommer att uppdateras med ytterligare information vid behov. Ytterligare information om andra frågor rörande sjösäkerhet finns tillgänglig på Europeiska sjösäkerhetsbyråns webbplats (<https://www.emsa.europa.eu/>).

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för transport och rörlighet

---

²¹ Villkoren för erkännande i artikel 19 i direktiv 2008/106/EG ändrades nyligen genom direktiv (EU) 2019/1159.